

เล่าเรื่องพระอภัยมณี....ตอน : พบสามพราหมณ์และนางผีเสื้อสมุทร

นำเสนอเมื่อ : 22 มิ.ย. 2552

ตอน : พบสามพราหมณ์และนางผีเสื้อสมุทร

พระอภัยมณีและศรีสุวรรณเดินทางมาจนถึงชายฝั่งทะเล ได้พบกับพราหมณ์หนุ่มสามคน

เมื่อพราหมณ์ทั้งสามทราบว่าปูลูกกษัตริย์ ก็แสดงความนอบน้อม

๑ ตรุณพราหมณ์สามคนได้แจ้งอรรถ
ประณตน์บังคมขอภัย
ซึ่งพระองค์สงสัยจึงไต่ถาม
ข้าชื่อ วิเชียร โมรา เจ้าสาหน
แสวงหาดั่งเพียรเพื่อเรียนรู้
ได้รู้เรียกกลมนคือคนนั้น
ยิงออกไป ได้ทีละเจ็ดลูก
คนนั้นผูกเรือยนต์แล่นบนดิน

ว่ากษัตริย์สุริยวงศ์ไม่สงสัย
พระอย่าได้ถือความข้าสามคน
จะทูลความให้แจ้งแห่งนุสนธิ์
ทั้งสามคนคู่ชีวิตเป็นมิตรกัน
ได้เป็นคู่ศึกษาวิชาขยัน
ข้าแข็ง ขันยิงธนู สุไพริน
จะให้ถูกต้องไหน ก็ได้สิ้น
อยู่บ้าน อินทคาม ทั้งสามคน ฯ

พราหมณ์ทั้งสามพอจะเข้าใจถึงประโยชน์ของในวิชากระบี่กระบองที่ศรีสุวรรณรำเรียนมา

แต่ยังสงสัยว่าเหตุใดพระอภัยมณีจึงไปเรียนการเป่าปี่ พระอภัยมณีจึงตอบไปว่า

อันดนตรีมีคุณทุกอย่างไป

๑ ถึงมนุษย์ครุฑาเทวราช
แม้ปีเราเป่าไปให้ได้ยิน
๑ ให้ใจอ่อนนอนหลับลิ้มสติ
ซึ่งสงสัยไม่สิ้นในวิญญา

ย่อมใช้ได้ดังจินดาคำบุรินทร์

จตุบาทกลางป่าพนาสิณฑ์
ก็สุดสิ้นโทโสที่โกรธา
อันลัทธิดนตรีดีหนักหนา
จงนิทราเถิดจะเป่าให้เจ้าฟัง ฯ

จากนั้นพระอภัยมณีก็หยิบปี่ขึ้นมาเป่าให้พราหมณ์ทั้งสามฟัง

๑ ในเพลงปี่ว่าสามพี่พราหมณ์เอย
ถึงร้อยรสนูปผาสุมาลัย
๑ พระจันทร์จรัสสว่างกลางโพยม
แม้ได้แก้วแล้วจะคอยประคองเคย

ยังไม่เคยชมขีดพิสมัย
จะชื่นใจเหมือนสตรีไม่เลย ฯ
ไม่เทียบโฉมนางงามเจ้าพราหมณ์เอย
ถนอมเชยชมโฉมประโลมลาน ฯ

๑ เจ้าพราหมณ์ฟังวังเวงแว่วเสียง
หวาดประหวัชตริฤดีติดาล
๑ ศรีสุวรรณนั้นนั่งอยู่ข้างพี่
พระแกล้งเป่าแปลงเพลงวังเวงใจ

สำเนียงเพียงการเวกกังวานหวาน
ให้ซาบซ่านเสียงสดับจนหลับไป ฯ
ฟังเสียงปี่วาววับก็หลับไหล
เป็นความบงสรวงพระไทรที่เนินทราย ฯ

บริเวณใกล้เนินทรายใต้ต้นไทรนั้นมีผีเสื้อยักษ์อาศัยอยู่ใต้สมุทรร ซึ่งนางกำลังออกหาอาหารในยามเย็น.....

ได้ฟังเสียงปี่ก็ตามเสียงปี่มาจนพบพระอภัยมณีเข้าก็หลงทันที นางรำพันถึงถึงพระอภัยมณีว่า

๑ ทั้งทรวดทรงองค์เอยก็อ่อนแอ
ถ้าแมนได้กับกูเป็นคู่ครอง
น้อยหรือแถมชายชวาก็น่ารัก
ทั้งลมปากเป่าปี่ไม่มีเครื่อง
ยืงปั้นปูนวรรณเรสเนห์รัก
อุตุลุดผุดทะเลขึ้นตึงตัง

เป็นหนุ่มแน่นน่าชมประสมสอง
จะตระกองกอดแอบไว้แนบเนื้อ
ช่างสมรูปนี้กระไรวิไลเหลือ
นางผีเสื้อตาดูทั้งหูฟัง
สุดจะหักวิญญานเหมือนม้าหลัง
โดยกำลังโลดโผนกระโจนโจม

แล้วนางก็สะกดพระอภัยมณีแล้วลักพาไปไว้ในถ้ำใต้สมุทรร จากนั้นก็แปลงกายเป็นสาวสวยคอยรับใช้คอยนวดเพ่นอยู่

เมื่อพระอภัยมณีฟื้นขึ้นมาก็รู้ว่านางไม่ใช่มนุษย์ เพราะนัยตาไม่มีแวว
จึงบอกนางว่าเรานั้นต่างเผ่าพันธุ์กันจะอยู่กันได้อย่างไร

นางผีเสื้อได้ฟังน้ำเสียงของพระอภัยฯ ก็เกิดหลงรักขึ้นมาอีกจึงกล่าวว่า

๑ อันน้องนี้ไร้คู่ที่สุสม
ถึงเป็นยักษ์ยังไม่มิดราศีมัว
แม่เจ้าเอยคิดมาน่าหัวร่อ
พลางแกล้งทำสะบัดสะบิ้งทึงสไป
แล้วแกล้งทำสำออยพูดอ้อยอิ่ง
ยืงถอยหนีก็ยืงตามด้วยความรัก

เป็นสาวพรหมจารีไม่มีผัว
พระมากลัวผู้หญิงด้วยสิ่งใด
เห็นเค้างอแลวยังว่าไม่ปราศรัย
ร้อนเหมือนใจจะขาดประหลาดนัก
เข้าแอบอิงเอนทับลงกับตัก
ยืงพลิกผลักรักก็ยืงแอบแนบอุรา ฯ

พระอภัยมณีก็ตกใจและรำคาญเป็นอย่างมาก จึงถีนางยักษ์ตักจากแท่น

แต่นางยักษ์ก็ไม่ยอมละความพยายามตามตื้อจนถึงที่สุด

๑ เกิดกุลาคว้าวาวปากเป่าติด
กุลาสายยายหนีดีแกล้งเอียง
กุลาโคลงไม้สูดลองกระพองกระแพร่ง
จะแก้ไขก็ไม่หลุดสุดความคิด

กระแะชะชิตขาบกระทบเหนียง
ปากเป่าเหวี่ยงยักแผละกระแะชิต
ปากเป่าแทงทะล่ที่ไม่มีผิด
ประกบติดตักผางลงกลางดิน ฯ

พระอภัยมณีจำต้องทนอยู่กินกับนางผีเสื้อจนมีลูกชายชื่อสินสมุทรร ซึ่งต่อมาสินสมุทรรก็จับเงือกมาให้พ่อเล่น

แล้วพวกเงือกเหล่านั้นก็พาพระอภัยมณีและสินสมุทรรหนีนางผีเสื้อยักษ์ไปตั้งหลักที่ เกาะแก้วพิสดาร